

Bevillinger ere blevne meddelte, blevet mindre, — for enkelte Lotterier saa ringe, at deres Drift frembyder Risiko for det Foretagende, til hvilket de ere knyttede —, men den stærke Konfurrence mellem de flere Lotterier har derhos virket uheldigt, dels ved at bringe Lotterierne til paa forskjellig Maade at forcere og pirre Spillelysten og at slaa af paa Fordringerne til Spilleagentandenes Beskæftenhed som særligt gode Industrifrembringelser, dels og navnlig ved at bringe Afsetningen af Lodderne i Hænderne paa indbyrdes stærkt konkurrerende Mellemmænd, som tilbels have stillet sig til Opgave at hjælpe Publikum til at omfatte Gevinsterne i Penge, hvorved Spillet mere og mere har antaget Karakteren af Lottospil om Penge. Særligt paa dette sidste Punkt ere Mlemperne i de senere Aar blevne stærkere og stærkere sølte, og de Overveielser, som have været anstillede om, hvorledes dette Uvæsen kunde hindres, have kun ført til, at Kontrolforanstaltninger, naar denne Tendents først har fundet Indgang, vilde vise sig frugtløse, eller i hvert Fald kræve et Apparat, som, under Lotteriernes nuværende Omfang og Udbredelse, rækker langt over Rimelighedens Grændser.

Under disse Omstændigheder har Ministeriet ment, at der var Anledning til om end paa en lempelig Maade at standse Industrilotteriernes Virksomhed i det Mindste for en Tid, og turde der hertil være saa meget mere Joie, som der ved den Aarvætte, hvori de for Tiden bestaaende Lotterier have virket, og hvis Bestemmelsen i dette Forslags § 2 tiltrædes, endnu vilde komme til at virke, er ydet de forskjellige Formaal, for hvilke de virke, en i Forhold til disse Formaalets relative Betydning tilstrækkelig Understøttelse gjennem den Indtægt, Lotterierne hidtil have aftastet og i de nærmeste Aar endnu ville indbringe.

En saadan Standzsning af denne Lotterivirksomhed kunde vel ske ved administrativ Foranstaltning, ved ikke at fornye de hidtil udfærdigede Bevillinger og ikke at udfærdige nye Bevillinger. Men i Betragtning af de store Interesser, som knytte sig til den omspurgte Virksomhed og i Betragtning af, at den hele bestaaende Ordning alvorlig berører en Mængde Menneskers Erhverv, direkte eller indirekte, har man ment, at det vilde være principrigtigst og mest betryggende for Borgene, om Afdgangen saavel til at indrette nye Lotterier som til ud over den foreslaaede

Frift at fortsætte bestaaende Lotterier blev henvist til Afgjørelse ad Lovgivningsveien. Det turde desuden vistnok være i sig mindre heldigt, at der er en saa let Afgang til at erhverve Tilladelse til Lotteriers Oprettelse som den ved Loven af 6te Marts 1869 § 2 meddelte — en Anskuelse, som Justitsministeriet allerede under de forud for denne Lovs Udarbeidelse gaaende Overveielser udtalte — thi det kan ikke være andet, end at den lette Afgang til at opnaa Lotteribevillinger naturlig fremkalder Ønsket om, naar der skal virkes for et i sig godt og nyttigt Formaal, da at benytte ogsaa dette Middel til at skaffe Indtægter, og der sættes da mangfoldige Kræfter i Bevægelse, som efter Omstændighederne udøve stærkt Tryk paa Ministeriet netop derved, at de med Grund kunne paabe- raabe sig deres Bestræbelsers og Senigtets Rettinghed og Hæderlighed. Ministeriet er derfor kommet til det Resultat, at det vil være rigtigt at hæve den Ret, der efter den nævnte Lov tilkommer Regjeringen til at fornye de bestaaende Lotterier af den omspurgte Art og meddele Tilladelse til Oprettelse af nye, saa at altsaa Tilladelse til saadan Lotterivirksomhed fremtidig kun kan meddeles ved Lov.

Ligesom det imidlertid er anset som en Selvfølge, at der ikke ved Lov bør gribes ind i de Tilladelser, som allerede ere meddelte, saa at altsaa ethvert Lotteri bør kunne virke for den Tid, for hvilken dets Bevilling er gjældende, saaledes har man ment, at Billighed talte for at tilstede, at de Lotterier, hvis Bevilling udløber før det Tidspunkt, paa hvilket den for det længste Tidrum gjældende Bevilling udløber, fremdeles fortsætte deres Virksomhed indtil det nævnte Tidspunkt, da det tilbels berøer paa rene Tilfældigheder, at Bevillingerne ere udstedte til forskjellige Tider og som Følge heraf udløbe til forskjellige Tid.

Den ved Loven af 6te Marts 1869 § 2 Regjeringen hjemlede Besøielse til at meddele Tilladelse til Tombolaer og mindre Lotterier turde der, i Betragtning af disse Foretagenders relative Ubetydelighed og hele Karakter som leilighedsvisse Understøttelsesmidler for forbigaaende Opgaver, ikke være Grund til at ophæve, og saadanne Tilladelser, der meget hyppigt søges og benyttes af Befolkningen, vil det, efter Lovforslagets Affattelse, ogsaa fremtidigt staa Regjeringen aabent at meddele.